ननुकिमेवंब्रूषेपूर्वंत्वयैवसाकंरहसिकिमेवंनावोचदित्यतआह वयमिति हेउपमंत्रिन्दूत आस्तामियंवार्त्ता यतःकुलिकस्यमृगयोः रुतंगीतम ज्ञायथाऋतंसत्यमितिश्रद्दधानाः कृष्णस्यहरिणस्यवध्वःभार्याहरिण्यः शरैःक्षताःसत्योरुजोददृशुः एवंजिह्मस्यकुटिलस्यतस्यव्याहृतमृतमिवश्रद्दधानाःस्पृहयंत्योवयमसकृत्एतद्ददृशिम किंतत्तस्यनखैःस्पर्शस्तेनतीव्रःस्मरःतेनरुजःपीडाःतस्मादन्यावार्त्ताभण्यतांकथ्यतामिति ॥ १९ ॥ परावृत्त्यगत्वापुनरागतंप्रत्याह प्रियसखेति हेप्रियस्यसखे प्रेयसाकृष्णेनपुनःप्रेषितःकिंत्वमागतोऽसि अंगहेदूत मेमाननीयःपूज्योऽसि अतोभवान्किम

वयमृतमिवजिह्मव्याहृतंश्रद्दधानाःकुलिकरुतमिवाज्ञाःकृष्णवध्वोहरिण्यः॥ ददृशुरसकृदेतत्तन्नखस्पर्शतीव्रस्मररुजउपमंत्रिन्भण्यतामन्यवार्त्ता॥ १९ ॥ प्रियसखपुनरागाःप्रेयसाप्रेषितःकिंवरयकिमनुरुंधेमाननीयोऽसिमेंऽग॥नयसिकथमिहास्मान्दुस्त्यजद्वंद्वपार्श्वंसततमुरसिसौम्यश्रीर्वधूःसाकमास्ते॥२०॥ अपिबतमधुपुर्यामार्यपुत्रोऽधुनास्तेस्मरतिसपितृगेहान्सौम्यबंधूंश्चगोपान्॥ क्वचिदपिसकथानःकिंकरीणांगृणीतेभुजमगरुसुगंधंमूर्ध्न्यधास्यत्कदानु॥२१॥ श्रीशुकउवाच अथोद्धवोनिशम्यैवंकृष्णदर्शनलालसाः॥ सांत्वयन्प्रियसंदेशैर्गोपीरिदमभाषत॥ २२॥ उद्धवउवाच अहोयूयंस्मपूर्णार्थाभवत्योलोकपूजिताः॥ वासुदेवेभगवतियासामित्यर्पितंमनः॥ २३॥ दानव्रततपोहोमजपस्वाध्यायसंयमैःश्रेयोभिर्विविधैश्चान्यैःकृष्णेभक्तिर्हिसाध्यते॥ २४ ॥ भगवत्युत्तमश्लोकेभवतीभिरनुत्तमा ॥ भक्तिःप्रवर्त्तितादिष्ट्यामुनीनामपिदुर्लभा॥ २५॥

नुरुंधेप्राप्तुमिच्छतीत्यर्थःतत्वरयवृणीष्व संमानितंप्रत्याह नयसीति इहसतीः अस्मान् दुस्त्यजंद्वंद्वंमिथुनीभावोयस्यतस्यपार्श्वंसमीपंकथंनयसिनेष्यसि तथाहिहेसौम्यश्रीर्नामवधूःसाकंसहैवसततमास्ते तत्रापिउरसिवक्षस्येव॥२०॥ तेनसंमंत्रितासतीब्रूतेअपिबतेति बतहर्षे हेसौम्य गुरुकुलादागत्यआर्यपुत्रःकृष्णःअधुनाकिंमधुपुर्यांवर्त्ततेकदाचिदपिनोऽस्माकंवार्त्ताःकिंब्रूते अगरुवत्सुगंधंभुजंनोमूर्ध्निकदानुधास्यतीति ॥ २१ ॥ श्रीकृष्णदर्शनोत्सुकगोपीःप्रियस्यसंदेशैःसांत्वयन्प्रथमंतावदिदमभाषत ॥ २२ ॥ तदाहषड्भिःअहोइति स्मनूनंयूयंपूर्णार्थाःकृतार्थाः ॥ २३ ॥ श्रेयोभिःश्रेयःसाधनैः ॥ २४ ॥ अनुत्तमाअतिश्रेष्ठा ॥२५॥